Π Ο Ι Η Τ Α Ι

ΦΙΛΕ, ΣΑ ΔΕΙΣ...

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΡΑ

•

Φίλε,
σὰ δεῖς βαρὺ τὸ σύννεφο τῆς νύχτας
τριγύρω σου,
στὴν πᾶσα χτίση γύρω·
σὰ θἆναι οἱ ὧρες τοῦ βραχνᾶ,
ποὺ τὴν ἀνάσα πνίγει,
κι ὅμοιες θηλειὲς τῆς ἀγωνίας οἱ ὧρες,
πέτρα σὰ θἆναι τὸ ψωμί,
σκληρὸ τοῦ πόνου,
καὶ τὸ πιοτὸ ἁλμυρὸ — πιοτὸ δακρύων,
κι αἷμα ὁ ἱδρώτας στὰ κορμιά,
στὰ μέτωπα ὅλα·
σὰ θὰ γρικᾶς τρανὸ τοῦ ἐχθροῦ στὴ νύχτα τὸ ποδάρι,
μακριάθε ὁλοένα τρόμος νὰ σιμώνει,
κι ἀλόγων ποδοβολητό,
μυριάδων μύριων,
φριχτὸ ποτάμι ἀκράτητο, κι ἁρμάτων,
πλήθιων ἁρμάτων σιδερένιων τρόμος·
σὰν ἡ καρδιὰ κερὶ θὰ πάει νὰ λυώνει
ἐντός σου, καὶ τὸ γόνα,
τὰ γόνατα ὅλα
θὰ ρένε, ἴδιο νερό, κρυφὰ θὰ παραλυοῦνε,
ἀλύγιστες φτεροῦγες μαῦρες τοῦ θανάτου,
καὶ φλόγα ὀλέθρου
μὲς τὴ νυχτιὰ θὰ ὑψώνεται πελώρια,
τριγμοὶ καὶ κρότοι ὁλοῦθε ὀλέθρου,
φρίκης γιορτάσι —
μὴ φοβηθεῖς
— τὸ φῶς δὲ χάθηκε γιὰ πάντα! —
κι ὧς τοῦ χαμοῦ τὸ βύθος μὴν τρομάξεις.
Μὴ σβήσεις τὴ γλυκειά σου ἐλπίδα,
φίλε!
Τί, στὴν κραυγή σου,
στὴν κραυγή μας,
κάποιες θ' ἀνοίξουν ἀκοὲς
— ψηλὰ θ' ἀκούσουν —
κάποια ἱερὰ θὲ νὰ συγκλίνουν σπλάχνα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΡΑΣ

Ἐκ Βόλου. Διαμένει ἤδη εἰς Ἀθήνας. Εἶναι γνωστὸς ὡς ποιητὴς ἀπὸ εἰκοσαετίας, ἐκδώσας ἱκανὸν ἀριθμὸν ποιητικῶν συλλογῶν. Κύριον καὶ βαθὺ χαρακτηριστικόν του — διακρῖνον τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν λογοτέχνην — εἶναι ἡ εἰς τὰς Γραφὰς μύησίς του. Ἔδωσε σειρὰν σχετικῶν διαλέξεων καὶ ἐδημοσίευσε περισπούδαστα ἄρθρα. Ἡ ποίησίς του εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδος της διὰ τὴν γνησιότητα ἀκριβῶς τοῦ θεολατρικοῦ χαρακτῆρος της καὶ τὴν παγκοσμιότητα τοῦ ὁράματός της. Εἶναι ἡ ἄλλοτε τρυφερὰ καὶ ἄλλοτε μεγαλόστομος λύρα τῶν θείων ἐνατενίσεων καὶ παρηγοριῶν. Ἀπὸ τὴν τελευταίαν του συλλογὴ «Δέκα τραγούδια τῆς Ἐλπίδος» ἀποσπῶμεν τὸ κάτωθι ἐμπνευσμένον ποίημα:

*

Ἄ, κι ἕνα χέρι
— μὴ φοβηθεῖς, — τί φῶς τὸ χέρι! —
Θ' ἁπλώσει ἀπάνω ἀπ' τὸ χαμό,
ἀπ' ὅλα, ἀπ' ὅλα,
θὰ κατεβεῖ βραχιόνι σωτηρίας
Κι ὧς τῶν ἁρμάτων, τῶν φτερῶν θὰ σβηοῦνται οἱ κρότοι
μακριὰ ἀπὸ τὸ φῶς ἀποδιωγμένοι,
τοῦ ὀλέθρου ρόγχος,
κάποια φτερὰ θὲ ν' ἀκουστοῦνε τότε
— θρόϊσμα θεῖο —
φτερὰ ἄμοιαστα ἄλλα.
Καὶ τὰ φτερὰ ποὺ θ' ἀκουστοῦνε τότε
ὦ χαίρου, ὦ φίλε!
ὦ ψάλλε, ὦ χτίστη!
Θά 'ναι τὰ ὁλόλευκα φτερούγια τῶν ἀγγέλων!

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
25/04/2024 14:12:38 EEST - 18.222.115.120